

Sèrie 2

Aquesta prova consta de dues parts. La primera part consisteix a llegir, comprendre i interpretar dos textos, l'un en llengua catalana i l'altra en llengua castellana, i a contestar les preguntes corresponents. La segona part consisteix a exposar un tema determinat.

Tots els exercicis es podran contestar en català o en castellà, indistintament.

CRITERIS GENERALS D'AVUACIÓ

Aquest exercici pretén determinar les competències de lectura i d'escriptura dels examinands, de manera que s'haurà de valorar, d'una banda, la capacitat de comprensió, i de l'altra la claredat i la coherència del discurs escrit, l'adequació del lèxic emprat i la correcció idiomàtica.

Les faltes d'ortografia i les incorreccions de lèxic, de morfologia i de sintaxi restaran **0,1 punts** per falta; per cada error d'accentuació es descomptarà **0,05**.

En el conjunt de l'examen, el descompte serà com a màxim de **2 punts**.

Part 1 (exercicis 1 i 2)

En els dos exercicis que componen aquesta part de la prova s'ha d'avaluar, sobretot, la comprensió dels textos a partir de les respostes a les preguntes que es formulen per a cada text. Tot i la concreció de les preguntes, dirigides a obtenir respostes predeterminades, hi ha un marge de llibertat en la formulació de la resposta que el/la corrector/a haurà de valorar per decidir si aquesta resposta s'ajusta correctament a allò que es pregunta i si es demostra que s'ha comprès bé el text. En aquest sentit, es considerarà un indicati de no comprensió la reproducció sistemàtica de frases del text original.

En el cas que alguna resposta depassi les cinc línies establertes com a màxim, es descomptarà d'entrada 0,25 punts de la pregunta.

Respostes estàndard a l'exercici 1 (text: Gregorio Luri. «L'ajudant de cambra»). [3 punts]

a/ Quin sentit té l'afirmació que el Rei Sol de França «feia de cada canvi de camisa un assumpte d'estat»? [1 punt]

Que tenia tant de poder que el seu interès particular es confonia amb el de tota la societat.

b/ Quin significat metafòric té la figura de l'"ajudant de cambra" en aquest article, significat que queda palès, per exemple, en la frase «si per guanyar popularitat s'acosten massa al poble, [els reis] corren el risc de veure's envoltats d'ajudants de cambra»? [1 punt]

L'ajudant de cambra representa el contrapunt quotidià, sorgit del poble, a la figura d'autoritat del rei. El rei el necessita, però alhora l'ajudant de cambra qüestiona en certa manera l'autoritat del rei precisament perquè li és molt proper, i sap que no deixa de ser un home.

c/ Quina és la diferència bàsica, segons l'autor, entre els reis d'èpoques passades i els monarques actuals? [1 punt]

S'atribuïa el poder dels reis d'èpoques passades a un origen diví, mentre que els monarques actuals ho són només per consens social, cosa que fa més difícil exercir el paper de rei en la societat d'avui dia.

Respostes estàndard a l'exercici 2 (text: Javier Cercas. «Rico, al paredón»). [3 punts]

a/ Quin sentit té la frase «*exigirle a un novelista que no mienta viene a ser como exigirle a un delantero centro que no meta goles*», en el context d'aquest article? [1 punt]

La frase significa que és absurd demanar a un novel·lista que no menteixi quan de fet és precisament la base de la seva tasca, si s'entén "mentir" com el fet d'explicar coses que no han passat a la realitat.

b/ Expliqueu amb altres paraules la frase: «*El mejor lugar donde asediar la verdad factual del presente es el periódico*». [1 punt]

Els diaris són el sistema de comunicació on es fa més efectiva la possibilitat d'explicar els fets de l'actualitat amb garanties de descriure la realitat.

c/ Quina posició defensa l'autor de l'article en relació amb el concepte de *veritat* atribuïda als diaris? [1 punt]

La seva posició és que la tasca del periodisme no s'acaba en la simple descripció dels fets de la realitat, sinó que també du a terme una interpretació d'aquests fets on es fa necessària una certa dosi d'imaginació, de manera que la "veritat" periodística no pot ser absolutament objectiva.

Part 2 (exercici 3)

En l'exercici d'aquesta segona part s'ha de valorar la competència de l'examinand en la construcció d'un discurs escrit que demostrï la capacitat d'argumentació i d'exposició ordenada i coherent de les idees del discurs. No es poden donar, per tant, respostes estàndard a aquest exercici, sinó només indicar que cal ponderar aquests criteris:

a) la riquesa i la propietat de les idees exposades. Es valorarà negativament la pobresa d'idees, la no adequació d'aquestes al tema proposat i les contradiccions;

b) la coherència i l'estructura ordenada i eficaç del discurs, que denoti claredat expositiva i capacitat de convenciment, amb independència del sentit de l'argumentació. Es valoraran negativament les repeticions injustificades, el desordre estructural, l'argumentació circular i la manca d'habilitat a plantejar el tema i a concloure'l;

c) la riquesa i l'elegància en la forma lingüística del discurs. En aquest sentit, s'ha d'exigir correcció gramatical (concordances, ús recte de les preposicions i de temps verbals, adequació dels adjectius, etc.) i cohesió del discurs (ús apropiat de connectors lògics, puntuació correcta), i s'ha de valorar positivament la riquesa i la justesa del lèxic emprat i de les estructures sintàctiques. Contràriament, es valoraran negativament els errors, les febleses i els desajustaments de l'expressió escrita.

A tall indicatiu, s'avaluarà amb un màxim d'1 punt sobre els 4 punts totals els aspectes relatius a l'apartat a), amb un màxim d'1 punt sobre els 4 els relatius a l'apartat b) i amb un màxim de 2 punts sobre els 4 els relatius a l'apartat c).

En el cas que la resposta quedi per sota de les cent cinquanta paraules exigides, es descomptarà d'entrada 1 punt dels 4 totals. En el cas que la resposta depassi les dues-centes paraules, es descomptarà d'entrada 0,5 punts dels 4 totals.